

0.1.Sygnatura akt II K 610/18

0.2.WYROK ŁĄCZNY

I.W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant Krzysztof Kocher

przy udziale **Prokuratora Joanny Pery-Lechocińskiej**

po rozpoznaniu dnia 28 czerwca 2018 roku sprawy karnej

J. S. zd. B.

ur. (...) w D.

córki H. i K. zd. P.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

I. łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 08 listopada 2017 roku sygn. akt VI K 417/17 na karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 lutego 2018 roku sygn. akt II K 104/18 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

I. na podstawie art. 569 § 1 kpk w zw. z art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy skazanej J. S. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku i wymierza jej karę łączną 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanej okres odbytej już kary od dnia 2 lutego 2017 roku do dnia 28 czerwca 2018 roku;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. P. kwotę 147,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanej z urzędu;

IV. zwalnia skazaną od ponoszenia wydatków w sprawie wydania wyroku łącznego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

1.3.Sygnatura akt II K 610/18

UZASADNIENIE

na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

J. S. skazana została prawomocnymi wyrokami:

- łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 8 listopada 2017 roku sygn. akt VI K 417/17 którym to Sąd wymierzył karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, łącząc kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 21 października 2014 roku sygn. VIK 471/14 , którym wymierzono karę 1 roku pozbawienia wolności oraz z dnia 28 czerwca 2017 roku sygn. VIK 676/16 którym wymierzono karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Karę orzeczoną tym wyrokiem łącznym skazana odbywa od dnia 2 lutego 2018 roku do chwili obecnej. Zakończenie kary obliczono na dzień 1 sierpnia 2018 roku

Dowód: wyrok łączny Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 8 listopada 2017 roku z akt sprawy VIK 417/17

opinia o skazanej z ZK G. , k.11-18

- Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 lutego 2018 roku sygn. akt II K 104/18 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 209§1 kk.

Orzeczona kara pozbawienia wolności podlega wykonaniu i termin jej wykonania został określony na okres od dnia 1 sierpnia 2018 roku do dnia 28 stycznia 2019 roku.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Kłodzku z akt sprawy IIK 104/18

opinia o skazanej z ZK G. , k.11-18

Skazana J. S. rozpoczęła odbywanie kary w dniu 2 lutego 2017r., wcześniej odbywała kary pozbawienia wolności za czyny z art. 178a§1 kk i art. 178a§4 kk. Skazana w trakcie wykonywania kary odbywa terapię odwykową z uwagi na uzależnienie od alkoholu, karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, po zakończeniu I. Programu Terapeutycznego oddziaływania, pracuje społecznie na rzecz oddziału, ukończyła program resocjalizacyjny w zakresie przeciwdziałania przemocy Trening Zastępowania Agresji ART, brała również udział w programie Druga Szansa skierowanym do kobiet stosujących przemoc w rodzinie, ma krytyczny stosunku do popełnianych przez siebie przestępstw. Prognoza penitencjarna w stosunku do J. S. jest pozytywna.

Dowód: opinia o skazanej z ZK G. , k.11-18

Karta karna, k.25

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z art.569§1 kpk jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów Sąd wydaje wyrok łączny, przy czym wskazać należy, iż warunki do orzeczenia kary łącznej zachodzą po spełnieniu przesłanek określonych w art.85 k.k., a więc jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka wówczas karę łączną. Zgodnie z §2 wyżej wskazanej przepisu podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, w całości lub w części kary, kary łączne za przestępstwa o których mowa w §1.

Odnosząc zatem wyżej wskazane przepisy do wyroków, którymi skazana została J. S. wskazać należy, iż skazana obecnie odbywa karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 8 listopada 2017 roku sygn. akt VI K 417/17, a wykonaniu podlega również kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 14 lutego 2018 roku, sygn. akt II K 104/18. Obie kary są karami tego samego rodzaju – karami pozbawienia wolności oraz kary te są wykonywane, a zatem należało je połączyć.

Mając na względzie wskazane wyżej kary wymierzone w poszczególnych wyrokach podlegających łączeniu, kierując się zasadami wymiaru kary określonymi w przepisie art.86§1 kk możliwym było orzeczenie wobec J. S. kary pozbawienia wolności od 1 roku i 6 miesięcy do sumy kar, a więc do 2 lat, albowiem art. 86§1 kk nakazuje wymierzyć karę łączną w

granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Mając na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, zasady indywidualizacji kary oraz wysoką społeczną szkodliwość czynów za które została skazana J. S., Sąd wymierzył skazanej karę łączną 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności, obniżając najwyższy z możliwych wymiar kary o 3 miesiące.

Orzekając karę łączną w wyżej wskazanym wymiarze Sąd uznał, iż wymierzenie kary łącznej w dolnych granicach wyznaczonych przepisem art.86§1 kk nie będzie zasadne z uwagi na wagę czynów których dopuściła się skazana. Przestępstwa z art.207§1 kk i art.209§1 kk są przestępstwami podobnymi – przestępstwa mi przeciwko rodzinie i opiece, jednak ich charakter jest różny, z uwagi na osoby pokrzywdzone tymi przestępstwami. Przestępstwa znęcania zostały popełnione na szkodę matki i teściowej, zaś przestępstwo niealimentacji na szkodę syna. Uznać zatem należy, iż pełna absorpcja nie jest w tym przypadku uzasadniona. Dodatkowo przestępstwa których dopuścił się skazana, są czynami o znacznej społecznej szkodliwości, godzą bowiem w osoby dla niej najbliższe, którym winna jest opieka i szacunek, nie zaś czyny zabronione. Sąd uznał jednak, iż istnieją również przesłanki pozwalające na skrócenie maksymalnego z możliwych wymiaru kary o 3 miesiące. Dostrzec należy i pozytywnie ocenić postawę skazanej podczas odbywania kary pozbawienia wolności, a przede wszystkim podjęcie terapii odwykowej, aktywny udział w programach pozwalających na radzenie sobie z agresją i przemocą, uczestnictwo w spotkaniach osób uzależnionych od alkoholu oraz brak jakichkolwiek zastrzeżeń do postawy skazanej ze strony wychowawców. Taka postawa przekonuje, iż proces resocjalizacji wobec skazanej przebiega prawidłowo i orzeczonej przez Sąd nowy okres odbywania kary będzie właściwym dla osiągnięcia oczekiwanych celów kary.

Mając na względzie art.577 kpk i dysponując informacjami o rozmiarze odbytej już kary pozbawienia wolności, oraz zaliczonych okresów zatrzymania, Sąd zaliczył skazanej na poczet orzeczonej kary łącznej okresy już odbytej kary pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach.

Ponieważ pomoc prawna udzielona oskarżonej nie została opłacona Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. P. kwotę 147,60 złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanej z urzędu.

Mając na względzie, brak stałych dochodów oskarżonej oraz fakt, iż odbywa ona karę pozbawienia wolności Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty.